

Καρνές 28η
Οκτωβρίου 2002:
Η εκκλησία,
η αστυνομία,
η κοινωνική αρχή,
το δημοτικό σχολείο
και όλο το χωριό,
την επέτειο της
28ης Οκτωβρίου
1940 με δοξολογία,
τρισάγιο, ομιλίες
και καταθέσεις
στεφάνων στο ηρώο
του χωριού.

Καρυές

Η ΑΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 160 • ΦΥΛΛΟ 69 • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2002 • ΨΑΡΡΩΝ 10Γ ΚΗΦΙΣΙΑ 145 61

+ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ & ΣΠΑΡΤΗΣ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

H Εκκλησία μας αυτές τις άγιες ημέρες, με την ασύρματη φλογόρα της υμνολογίας της, καλεί τους πιστούς να ιδούν με τα μάτια της ψυχής τους, το δυστέργατο θαύμα της ενανθρωπήσεως του Θεού που προηγήθηκε, για να πραγματοποιηθεί στη συνέχεια η θέωση του ανθρώπου. «Δεύτε ίδωμεν πιστοί που εγεννήθη ο Χριστός».

Ο υπέρχονος Κύριός μας, που είναι το κεντρικό πρόσωπο της μεγάλης αυτής γιορτής, είναι η μόνη ελπίδα του κόσμου.

Οι προ Χριστού Ανθρώποι ζούσαν με την έντονη νοσταλγία του ερχομού Του και οι μετά Χριστόν ζουν ή την ευτυχία της παρουσίας Του ή το δράμα της απουσίας Του.

Εκείνος είναι το Α και το Ω της ζωής μας, που της δίδει σκοπό και ποιότητα.

Εκείνος είναι ο αμετακίνητος αιώνιος βράχος, επάνω στον οποίο στηρίζονται οι πιστοί και συντρέβονται οι άπιστοι.

Εκείνος είναι το χαλινάρι στις νίκες μας, για να μη πολύ γοητευδόμεθα και το στοργικό χέρι που μάς σηκώνει στις πτώσεις μας, για να μη πολύ απογοητευδόμεθα.

Εκείνος φυγαδεύει τις θλίψεις μας, μεταμορφώνει τον πόνο μας, βγάζει από το πικρό γλυκύ και δίδει διάρκεια στην χαρά μας.

Είναι ανάγκη σήμερα που βλέπουμε να φεύγει το έδαφος κάτω από τα πόδια μας, τώρα που έχουμε πλούσια εμπειρία μιας ζωής χωρίς Θεόν ν' ανακρούσουμε πρόμυνα και να επιστρέψουμε στις ρίζες μας που είναι ο Θεός μας, στο σπίτι μας που είναι η Εκκλησία μας, στους οικείους μας που είναι οι εν Χριστώ αδελφοί μας.

Σήμερα, σε ένα κρίσιμο χρονικό ορόσημο, που πραγματοποιείται μια ολέθρια κίνηση από τον Θεό στον ανθρωπόθεα και βλέπουμε να θεοποιείται η εξυπνάδα, τα χρυσά πόδια, η σιδερένια γροθιά, το χρήμα, η ηδονή, τα ηλεκτρονικά μέσα και εν γένει οι επιστημονικές κατακτήσεις, που όμως δύλα αυτά ξεκουράζουν το σώμα μας, αλλά κουράζουν αφάνταστα την ψυχή μας την οποίαν και αποπρόσαντολίζουν, σήμερα είναι ανάγκη επιστροφής μας στο Θεό, που είναι η πηγή της χαράς και της μακαριότητάς μας.

Για μια τέτοια λυτρωτική κίνηση μας και για ένα πνευματικό εορτασμό των Χριστουγέννων, δεχθείτε τις εγκάρδιες ευχές μου και την διαβεβαίωσή μου για τις αδιάλειπτες προς τον Σαρκωθέντα Κύριο προσευχές μου.

+ Ο Μονεμβασίας και Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΤΗΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΤΑΛΑ, ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΤΙΣ ΚΑΡΥΕΣ ΣΤΙΣ 18 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2002

Η ομιλία του προέδρου της Κοινότητας Καρυών Θόδωρου Σταθάκη

Σεβασμίστε, Κύριοι Βουλευτές, Κύριοι Δήμαρχοι, Κύριες Πρόεδρες και Αξιότιμα μέση του Διοικ.

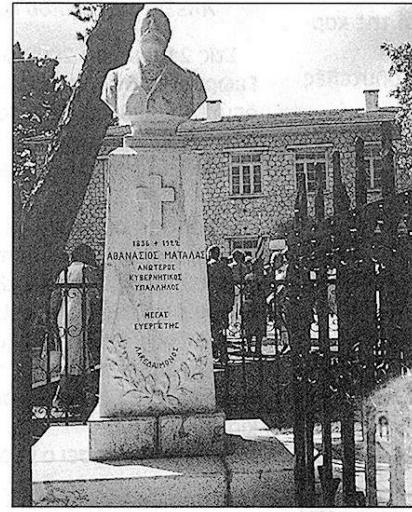
Συμβουλίου, Κυρίες και Κύριοι,

Σας καλωσορίζω στο όμορφο και ιστορικό χωρίο στις Καρυές Λακωνίας.

Σήμερα τιμούμε τον μεγάλο και αείμνηστο ευεργέτη, Αθανάσιο Ματάλα για τη συμπλήρωση των 20 χρόνων από την κοίμησή του. Επιτρέψτε μου να αναφερθώ με πλήγια λόγια στο μεγάλο έργο που άφησε πίσω ο αείμνηστος Αθανάσιος Ματάλας.

Τότε που γεννήθηκε ο Αθανάσιος Ματάλας, η Επαράδα μόλις σχεδόν είχε πευτερωθεί από την μαύρη και ασήκωτη σκλαβιά των σαρικοφόρων. Ήταν 30 Ιανουαρίου 1836, γιορτή των τριών Ιεραρχών. Το χιόνι που έπεφετε αστείρευτο από τον γκρίζο και βουρκωμένο ουρανό, σκέπαζε οθόκηρη την Αράχωβα και τα γύρω βουνά της, τα χωριά και τις κωμοπόλεις. Ομως, ο πατέρας του παιδιού, ο καπετάν Αναγνώστης, έτριβε χάρούμενος τα χέρια του γιατί το χιόνι γι' αυτόν προμηνύεσε ευτυχία. Το ίδιο αισθάνοταν κι η γυναίκα του, που δίδει οι συντοπίτες της φωνάζανε «καπετάνισσα», επειδή ο άντρας της, από την αρχή του Αγώνα είχε σπικώσει δικό του μπαΐράκι. Είχε τέσσερα παιδιά, τον Παναγιώτη, τον Νικόλα, τον Θανάση και την Ελένη, που είχε απήθινο καμάρι, σαν μονακόρφο που ήταν.

Ο καπετάν Αναγνώστης είχε τη φήμη τίμου ανθρώπου. Φιλόξενος σε γνωστούς και αγνώστους, το σπίτι του, που βρίσκοταν στην άκρη του χωριού, πάνω από τη βρύση του Σάκαλη, ήταν πάντα ανοιχτό για όλους.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΤΑΛΑΣ 1836-1922

Ο αείμνηστος ευεργέτης από την κορυφή των μηνύμενών του, φάνεται σαν να απενίζει τη γενέτειρά του, το χωρίο Καρυές, ενώ πατάει στον ιερό χώρο της αυλής των σχολείου και της εκκλησίας, που τα τίμησε κατά τη διάσκεψη της ζωής του και μετά το θάνατό του.

τζό, τον Ράλη, τον Ιωάννου, τον Στρούμπο και πολλούς άλλους.

Ήταν πια το έτος 1862. Ο τελευταίος χρόνος δηλαδή που θα έδινε εξετάσεις για να πάρει το διπλωμά του. Ο Θανάσης ανυπομονούσε να τελειώσει μια ώρα αρχίτερα της σημερινού. Γ' αυτό, μαζί με όλα τα άλλα μάθαιναν και ένεις γηώσεις. Τα πράγματα όμως ήρθαν διαφορετικά.

Συνέχεια στη σελίδα 4

Η εφημερίδα «ΚΑΡΥΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ» εύχεται σε όλους τους αγαπητούς αναγνώστες της Καλά και Ευλογημένα Χριστούγεννα και το Νέο

Ετος 2003 να είναι ειρηνικό και ευτυχισμένο για την πατρίδα μας, τα χωριά μας, τις οικογένειές μας και για όλον τον κόσμο!

Πως θεσπίστηκε η γιορτή των Χριστουγέννων και πως πρέπει να γιορτάζεται

Τα Χριστούγεννα δεν είναι η αρχαιότερη γιορτή της Εκκλησίας μας, όπως πολλοί νομίζουν. Η αρχαιότερη γιορτή είναι το Πάσχα. Αυτό γιορτάζεται η εκκλησία από τη στιγμή της εμφανίσεως της κάθε Κυριακή, γιατί κάθε Κυριακή είναι Ανάσταση, είναι Πάσχα. Και το Πάσχα που γιορτάζουμε μια φορά το χρόνο είναι και αυτό Κυριακή. Εξαχωριστή γιορτή των Χριστουγέννων άρχισε να γιορτάζεται στις 25 Δεκεμβρίου πρώτα στη Ρώμη γύρω στο 335 και έπειτα από σαράντα περίπου χρόνια στην Ανατολή. Ο Αγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος σε λόγο του

που εκφώνησε το 386 στην Αντιόχεια αναφέρει: «Από καιρό επιτημούσα να δω αυτή τη μέρα και μάλιστα να τη δω με τόσο πλήθος. Συνεχώς ευχόμουν να γεμίσει η Εκκλησία τόσο όσο τώρα. Και να που ο πόθος μου αυτός εκπληρώθηκε, μοιονότι δεν συμπληρώθηκαν ούτε δέκα χρόνια από τότε που έγινε η γιορτή αυτή».

Η αρχαιότερη όμως ομιλία που σώζεται για τη γιορτή των Χριστουγέννων είναι μία ομιλία του Μ. Βασιλείου που εκφωνήθηκε στην Καισάρεια της Καππαδοκίας πριν από το 379. Φαίνεται ότι ο μεγάλος αυτός Πατέ-

ρας της Εκκλησίας είναι και ο πρώτος που θέσπισε στην Ανατολή τη γιορτή των Χριστουγέννων ως ξεχωριστή γιορτή.

Στην ομιλία του αυτής λοιπόν ο Μ. Βασιλείος αναλύντας το νόημα της γιορτής και υπενθυμίζοντας τη μεγάλη χαρά που δοκίμασαν οι μάγιοι μόλις είδαν το αισθέρι να στέκεται εκεί όπου ήταν ο νεογέννητος Χριστός, λέει: «Ας δεχθούμε κι εμείς τη μεγάλη αυτή χαρά στις καρδιές μας: τη χαρά αυτή που ευαγγελίζονται στους ποιμένες οι ὄγγελοι. Ας προσκυνήσουμε μαζί με τους ποιμένες: ας χορεύσουμε μαζί

με τους αγγελους, γιατί γεννήθηκε για μας σήμερα ο Σωτήρας Χριστός».

Σύντομα ο Αγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος μετέφερε τη γιορτή των Χριστουγέννων στην Κων/πολη. Οι φράσεις με τις οποίες αρχίζει τον πανηγυρικό λόγο του στη γιορτή αυτή χρησιμοποιήθηκαν αργότερα από τον Μελωδό ως ξεκίνημα για τη σύνταξη του Κανόνος των Χριστουγέννων, που ψάλλεται ως σήμερα: «Χριστός εξ ουρανών απαντήσατε: Χριστός επί γης υψώθηκε· άσατε τα Κυρίω πάσα γη».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

✓ Στις 28-10-02 ο Παναγιώτης Χρ. Λεβεντάκης και η Παναγιώτα (γένος Βλάχου από τα Βούρβουρα) απόκτησαν αγοράκι.

✓ Η Κυριακούλα και ο Δημήτρης Π. Δίμα απόκτησαν στις Καρυές το πρώτο παιδί τους, κοριτσάκι. Ετοι οι καλοί γονείς Τάκης και Πίτσα Δίμα καμάρωσαν το πρώτο τους εγγονάκι και η σεβαστή γιαγιά θεία Κωνσταντίνα το πρώτο της δισέγγονο.

✓ Την 1-10-02 ο Κων/νος Κουλούρης και η Ιωάννα Κ. Λεβεντάκη απόκτησαν στην Σπάρτη το πρώτο τους παιδί, κοριτσάκι. Αυτό είναι το τρίτο εγγονάκι που καμάρωνουν οι αγαπητοί Κώστας και Νίκη Λεβεντάκη.

Άγιος Πέτρος

Στις 5-1-02 ο Ειρήνης Αρφάνη και ο Παναγιώτης Κατσίς απέκτησαν το πρώτο παιδί τους αγοράκι. Η Ειρήνη είναι κόρη του Μιχάλη και της Τασίας Αρφάνη, από τον Άγιο Πέτρο, που διατηρούν την γνωστή ταβέρνα «Ο Μιχάλης» στο Αστρος.

ΓΑΜΟΙ

✓ Στις 28 Σεπτεμβρίου παντρεύτηκε στον ιερό ναό Αγίου Νικολάου Κορίνθου ο Ιωάννης Δημ. Θεοδωράκης, επιχειρηματίας, με την εκπλεκτή της καρδιά του Ασπασία Μιχ. Σπήλιου.

Ακολούθησε δεξίωση και γινέντι στο πολυτελές παραθαλαϊκό ξενοδοχείο «Σίμιος».

Από την Αυστραλία ήλθε ο αδελφής του Δημού, Πίτσα, με τον άνδρα της, Σπύρο Παντελόπουλο, που μαζί με όλους τους πολυάριθμους καλεσμένους ευχήθηκαν ευτυχία και καλή ζωή στο νέο ανδρόγυνο.

✓ Την Κυριακή 1 Σεπτεμβρίου 2002 παντρεύτηκαν στον ιερό ναό Οσίου Νίκωνος Σπάρτης η Βασιλική Χρ. Κερκουλά με τον Παναγιώτη Νίκ. Σάσσαρη.

Ευτυχισμένοι γονείς ο Χρήστος και η Σούλια καμάρωσαν νυφούλια την εξαίρετη κόρη τους. Ακολούθησε ωραία δεξίωση με χορό στο κέντρο «Leonidas Pallas».

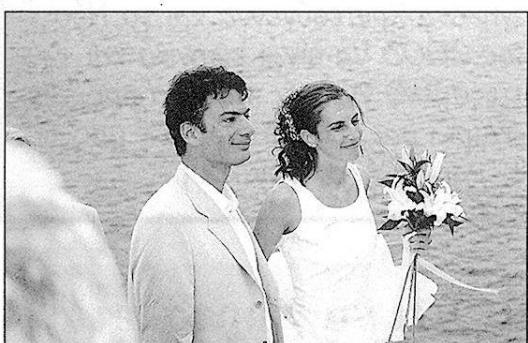

Στη φωτογραφία οι νεόνυμφοι με τους γονείς Χρήστο και Σούλια και τον αδελφό της νύφης Γιάννη Κερκουλά.

✓ Στις 31 Αυγούστου 2002, στο μαγευτικό περιβάλλον της εκκλησίας Χρυσοπηγής Σίφνου παντρεύτηκε η Μαρία Χρ. Ρούσου με τον Αριστοφάνη Αρ. Παπαδημητρίου.

Με βάρκα οδήγησαν στην εκκλησία την πρωτότοκη κόρη τους ο Χρήστος και η Νίκη Ρούσου και με συγκίνηση την παρέδωσαν στον εκθεκτό της.

Μετά τη στέψη ακολούθησε δεξίωση στο εξοχικό κέντρο «Σοφία», στον Πλατανό Σίφνου.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΑΡΤΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ'

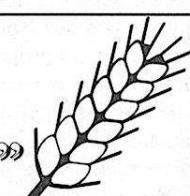
“Ο ΣΙΤΟΣ”

Αναλαμβάνουμε παραγγελίες για άρτους, μηνημόσιννα (δίοκον, αρτίδια, πατζιδάκια) καθώς και γλυκίσματα όλων των ειδών για γάμους, βαπτίσεις και άλλες κοινωνικές εκδηλώσεις.

Σταυρούλα Δαλακούρα

Καρυές - Λακωνίας

Τηλ. κατ.: (0731) 95159, οικ.: 95587, κιν.: 0973-208360

Εκεί όλοι οι καλεσμένοι, κυρίως νέοι που είχαν έπιθει από Αθήνα, Αμερική και Αγγλία, διασκέδασαν με εξαιρετικό κέφι μέχρι το πρωΐ. Από το Σικάγο όπου εργάζεται ως εγκληματοπόδιος, ήπιθει η αδελφή της νύφης Κατερίνα για να χαρεί μαζί με τους γονείς της στον όμορφο γάμο της Μαρίας.

Na ζήσουν ευτυχισμένοι όλοι οι νεόνυμφοι και καλούς απογόνους!

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Οι νονοί Βαγγέλης, Παρασκευή και Κων/να - Αλεξία Μερτζέπου με το νεοφώτιστο Ηλία.

Στις 21 Ιουνίου 2002 ο Σωτήρης και η Κατερίνα Γεωργακαπούλου βάφτισαν στην Μεγαλόπολη το δεύτερο παιδί τους και το ονόμασαν Ηλία. Η Κατερίνα είναι κόρη του Ηλία και της Τούμιας Σοκορέην και εγγονή της Ντίνας Μερτζέπου, από την Αράχοβα.

Η βάπτιση αυτή έδωσε διπλή χαρά στην προγιαγιά Ντίνα, αφού νονός του νεοφώτιστου ήταν ο γιος της Βαγγέλης Μερτζέπος, που ήλθε από την Αμερική με τη σύζυγό του Παρασκευή και την κόρη τους Κωνσταντίνα - Αλεξία.

Μετά τη βάπτιση όποι η οικογένεια μαζί με τους καλεσμένους διασκέδασαν στο κέντρο «Τα παπάκια».

Na ζήσει ο νεοφώτιστος Ηλίας!

Πρωταθλητικές επιδόσεις του Γιώργου Δρακόπουλου

Από το περιοδικό «ΒΥΖΙΚΙ» (τεύχος Ιουλίου - Σεπτ. 2002) πήραμε τη φωτογραφία, όπου φαίνεται ο νεαρός Γιώργος Δρακόπουλος φορώντας τα 2 μετάλλια που κέρδισε στους αγώνες στίβου, στο φεστιβάλ Ακοβάς Αρκαδίας.

Ο Γιώργος είναι γιος του Νίκου Γ. Δρακόπουλου και εγγόνος του Γιώργου και της Τούμιας Δρακόπουλου (γένος Πίτσιου, από την Αράχοβα).

Το περιοδικό αναφέρει ότι «ο νεαρός αθλητής Γ. Ν. Δρακόπουλος μιας κατέπιπτης με τις επιδόσεις του, τόσο στο τρέξιμο, όσο και στο άλμα εις μήκος». Ο Γιώργος είναι μαθητής της Β' Γυμνασίου Αρακούπης Εκάπης και του ευχόμαστε καλή πρόοδο σε όλα.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ - ΚΛΑΡΚ - ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΧΑΡΗΣ Γ. ΚΟΥΡΤΑΛΩΝΗΣ
Λεωφόρος ΝΑΤΟ 150 - Ασπρόπυργος
Τηλ.: 5595119-5595120

Νέα από την Κοινότητα Καρυών Λειτουργία Κέντρου Εξυπηρέτησης Πολιτών στις Καρυές

Στα πλαίσια του προγράμματος Πολιτεία και κατ' εφαρμογή των διατάξεων του Ν.3013/2002 συστάθηκε και λειτουργεί στις Καρυές Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.).

Τα εγκαίνια του Κ.Ε.Π. Καρυών έγιναν στις 23-9-02.

Το Κ.Ε.Π. στεπεμένο με εκπαιδευμένο προσωπικό και εφοδιασμένο με σύγχρονο εξοπλισμό έχει αρμοδιότητες όπως:

- παροχή διοικητικών πληροφοριών για οικόπλαιρη τη Δημόσια Διοίκηση.
- επικύρωση διοικητικών εγγράφων.
- θεώρηση του γνήσιου της υπογραφής.
- χορήγηση παραβολών, υπεύθυνων διημέρωσεων.
- προμήθεια ΦΕΚ
- χορήγηση πιστοποιητικού φορολογικής ενημερότητας.
- παραλαβή αιτήσεων για 400 διοικητικές διαδικασίες διαφόρων Υπηρεσιών.
- διαμεσοδότηση στις Υπηρεσίες για απεμπλοκή υποθέσεων Πολιτών.

Επίσης το Κ.Ε.Π., θα είναι σε θέση να συλλέγει, να επεξεργάζεται και να παρέχει με πολλούς τρόπους (τηλεφωνικά, προφορικά, μέσω διαδικτύου κ.π.) και τοπικές διοικητικές ή κοινωνικές πληροφορίες (π.χ. για τις συγκοινωνίες, τις ποιητικές εκδηλώσεις, τον τουρισμό, για τις επιχειρήσεις, τα γεωγραφικά, δημογραφικά ιστορικά δεδομένα και χαρακτηριστικά της περιοχής), λειτουργώντας έτσι ως πόλος πολύπλευρης πληροφόρησης του κοινού, αναδεικνύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο και την κοινωνική προσφορά της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Το Κ.Ε.Π. Καρυών στεγάζεται στον άνω όροφο του Κοιν. Καταστήματος, σε κατάλληλα διαμορφωμένο και κλιματιζόμενο χώρο και έχει εξοπλιστεί με τηλεφωνικό κέντρο, 2 πλεκτρονικούς υπολογιστές, φωτοτυπικό μηχανήμα, fax κ.π.

Από τις 22-7-02 με απόφαση του προέδρου της Κοινότητας Καρυών κ. Θ. Σταθάκη επελέγησαν δύο (2) άτομα που θα απασχοληθούν στο Κ.Ε.Π. της Κοινότητας Καρυών με σύμβαση μίσθωσης έργου από την έναρξη λειτουργίας του Κ.Ε.Π. έως και 31-12-2003 και είναι τα εξής:

1. Αρβανίτης Δημήτριος του Νικολάου, Πτυχιούχος της ΤΕΙ Καλαμάτας, τμήμα Διοίκησης Μονάδων Τοπικής Αυτοδιοίκησης με βαθμό έξι και οκτώ δέκατα (6,8) «Καθώς» και άριστη σε γνώση χειρισμού Η/Υ.
2. Βαστή Γεωργία του Νικολάου, Πτυχιούχος της «Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας» του ΤΕΙ Πάτρας, τμήμα Τουριστικών Επιχειρήσεων με βαθμό επτά και εννέα δέκατα 7,9 «Λίαν Καθώς» και με άριστη γνώση χειρισμού Η/Υ.

Οι δαπάνες μισ

ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

Αθηνά χήρα Γεωργίου Κωστόγιαννη (1912-2002)

Στις 21-10-02 σύσσωμο το χωριό και πολύς κόσμος από Σπάρτη, Τρίπολη, Πάτρα και Αθήνα ήθησαν στον ιερό ναό Αγίου Ανδρέα Καρυών για να παραστούν στην κηδεία της Αθηνάς Κωστόγιαννην (γένος Λιαπάκου).

Από την Αθήνα τη συνόδεψαν συντριμμένες οι κόρες της Αγγελική και Γεωργία με τις οικογένειές τους για να εκπληρώσουν την επιθυμία της να την ενταφιάσουν στο αγαπημένο πατριογονικό χωριό της. Εδώ ζησε τα χρόνια της ζωής της και όποια αναγνωρίζουν και τιμούν την ίδια και τον αξέχαστο σύζυγο της, φαρμακοπού Γιώργο Κωστόγιαννη για τον ακέραιο χαρακτήρα τους, την υποδειγματική συμπεριφορά τους και τις υπηρεσίες που πρόσφεραν σε δύσκολους καιρούς στο χωριό.

Αιωνία η μνήμη τους!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Αισθανόμαστε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε θερμά όλους τους συγγενείς, πατριώτες και φίλους οι οποίοι μας συμπαραστάθηκαν στο βαρύ πένθος μας για την απώλεια της πολυαγαπημένης μας μπτέρας, γιαγιάς, προγιαγιάς και θείας Αθηνάς Κωστόγιαννην (γένος Λιαπάκου).

Τα παιδιά της

Ηλίας και Αγγελική Πανοπούλου

Γεωργία Κωστόγιαννη

Τα τρία εγγόνια της και τα δύο δισέγονά της

ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΑΣ ΚΑΜΑΡΙ...

Η απήθεια είναι πως όταν θέλησα να γράψω για τη γιαγιά μου, δεν περίμενα ότι αυτή μου η αποστολή θα απέβαινε τόσο δύσκολη.

Δεν ξέρω... ίσως επειδή είναι ακόμα νωπός ο χαμός και δεν έχω αποστασιοποιηθεί χρονικά απλά κυρίως επειδή θεωρώ ότι η σχέση με τη γιαγιά μου δεν μπορεί να εξωτερικευθεί μέσω του γραπτού ρήγου. Τουλάχιστον θα προσπαθήσα να εκφραστώ και εκ μέρους των υπολόγων δικών της ανθρώπων, της μπτέρας μου, της θείας μου, των έδαφων μου, του θείου μου, όλων εκείνων που αγαπούσε και την αγαπούσαν...

Συναισθάνομαι ότι ο νόνος της απώλειας, αν και συχνά ανομολόγητος, σίγουρα υφίσταται και ειδικά αυτήν την τρέχουσα περίοδο, αφού ακόμα είναι τόσο πρόσφατο το γεγονός.

Ωστόσο, αν και τις τελευταίες εκείνες ημέρες δεν μπορούσα να συμφιλιώθω με την ίδια του επερχόμενου αποχωρισμού, τώρα με διέπει μια γαλήνη και μια ανακούφιση.

Η γιαγιόυλα μου πλέον αποτελεί μια τρυφερή και γηγενιά ανάμνηση, σίγουρα την πιο γηγενιά της παιδικής και και νεαρής μου παιδικίας. Σαφώς το ξέσπασμά μου ήταν έντονο και βασανιστικό, οι τύψεις μου για πράγματα που δεν έπρεπε να έχω πει απλά και γι' αυτά που ποτέ δεν είπα παρούσες, η εικόνα ενός διαμερίσματος άσιους και «άψυχου» καταθηπτική· η μέχρι πρότινος αδιάκοπη, συνεχής τηλεφωνική μας επικοινωνία, που συχνά αποτελούσε πηγή νεύρων και έντασης, φάνταζε πλέον ένα όνειρο που έσπρωσε...

Μέσα όμως από αυτή τη διαδικασία την τόσο ψυχοφθόρα, θέλω να πιστεύω πως βγήκα πιο δυνατός, σα να μου εμφύσουσε τη δύναμη την ίδια μου η γιαγιά. Και μόνο η θύμηση εκείνης, καθώς και των αξιών που αυτή πρέσβει, της επιμονής, της ισχυρής θέλησης για ζωή απλά και του αυταρχισμού της, μου απαλύνουν τον πόνο και με ενθαρρύνουν να αντηθώσανται εγώ λίγο από το σθένος της.

Απήθεια, τώρα που μου δόθηκε η ευκαιρία να σκεφτώ και να κάνω μια αναδρομή - μέσω των διηγήσεων των δικών μου ανθρώπων - στην πορεία της ζωής της, αισθάνθηκα υπερήφανος για τον τρόπο που κατάφερε η Αθηνά την - και πάντα σε πιλήρη αρμονία, συνεννόηση και αγάπη με τον παπού μου - να ανταπεξέπει ο στις διάφορες δυσκολίες και κακουχίες που κατά καιρούς πρόβαθησαν ως εμπόδια στην επιβίωσή τους. Και όπως πάντα κοιτούσε μπροστά, πασχίζοντας να εξασφαλίσει για όλους μας μια ζωή με αξιοπρέπεια και αυτάρκεια, έτσι είναι δική μας υπόθεση τώρα πια να συνεχίσουμε αυτήν την προσπάθεια.

Με αυτά ποιοπόντα της εφόδια ψυχής, δοσμένα από την «πεβεντούσα» και κοκέτα γιαγιά μας, κληθήκαμε να την αποκαιρετούμε, έστω προσωρινά. Τελευταίος σταθμός του ταξιδιού: το

χωριό της, η Αράχωβα, ο τόπος από όπου ξεκίνησε και όπου θέλησε να καταλήξει, ο τόπος που συνέδεσε με τα νεανικά της χρόνια, τον έρωτα της με τον παπού μου, με τόσες στιγμές ευτυχίας απλά και έντονων δοκιμασιών.

Να ποιόπον πειστική τελικά την Αράχωβα, διότι τα τελευταία χρόνια που την είχαν καταβάθμιει φυσικές αδυναμίες δεν είχε τη δυνατότητα.

Καθή αντάμωση μωράκι μου. Ελπίζω, είμαι σίγουρος δηλαδή, ότι δεν έχετε σταματήσει τη φυιαρία και τις βρότες με τον παπού εκεί πάνω. Μόνο μια σύσταση έχω να σου κάνω. Μην αγκώνεσαι τόσο πολύ για εμάς από ψηφά. Θα τα καταφέρουμε απλά και μόνο δύο αισθάνομάστε τη θετική σου παρουσία ανάμεσά μας. Σε συγχώρω που πήλεν δεν θα τρώω τις τόσο γευστικές πατάτες από τα χέρια σου και που δεν θα σε πάω βότα με το αυτοκίνητο, όπως είχαμε υποσχεθεί πριν λίγο καιρό ο ένας στον άλπαν.

Σε αγαπώ «τρελάδα»

Το καμάρι σου, Δημήτρης Παπαγαλάνης

Κωνσταντίνος Παν. Γουδές (1936-2002)

 Μεγάλη θλίψη σκόρπισε στην Αράχωβα το λιποπτερό κτύπημα της καμάνας που σήμανε για να αναγενθεί το θάνατο του Κώστα Γουδέ, στις 6-11-2002. Στην Αθήνα οι ατελείωτες περιποιήσεις της πολυαγαπημένης του Ελένης και οι φροντίδες των γιατρών δεν μπρέσαν να κρατήσουν στη ζωή τον Κώστα, ο οποίος με εξαιρετικό θάρρος είχε παρέψει πολλές φορές και είχε νικήσει, απλά στις 4-11-2002 ο «νικητής πάντων» του έκοψε το νήμα της ζωής του.

Ήταν ένας ευφυής και άξιος άνθρωπος, πολύ εργατικός, που μετανάτευσε στην Αυτοτραΐα, εργάστηκε δημιουργικά και επαναπατρίστηκε για να ζήσει ευτυχισμένος κοντά στην εξαίρεση σύντροφο της ζωής του Ελένη, γένος Κουμανταράκη, από τον Τσούνη. Καμάρωσαν δύο εκλεκτά παιδιά, την Αντζελία και τον Παναγιώτη, με εξαιρετικές σπουδές και εκείνα ανταπέδιαν στους καλούς γονείς των σεβασμό και την αγάπη τους.

Όμως σκληρή τύχη, δεν τον άφησε να καρεί δύο του άξιζε και ο Κώστας, αποκωρίστηκε ναρώς τα αγαπημένα του πρόσωπα.

Βαρύς ο αποκωρισμός του Κώστα και για τα αγαπημένα του αδέλφια τη Μαρία, το Νίκο και την Καίτη, την Αγγελικούλη και το Διονύση, τα εξαδέλφια του, τα ανήψια, θείους, θείες, που ήλθαν μαζί με όλους τους συμπατριώτες και φίλους να τον συνοδεύσουν στην τελευταία του κατοικία στο κοιμητήριο του Αγίου Νικολάου, στο αγαπημένο του χωριό.

Πάρα πολύς κόσμος παραβρέθηκε στην κηδεία του και όποιος είχε πάρει μια γαλήνη και μια ανακούφιση.

Πάρα πολύς κόσμος παραβρέθηκε στην κηδεία του και όποιος είχε πάρει μια γαλήνη και μια ανακούφιση.

Η σύζυγός του Ελένη, Τα παιδιά του Αντζελία και Παναγιώτης, Τα αδέλφια Νίκος - Καίτη και Μαρία Γουδέ Διονύσης και Αγγελική Παπαδοπούλου Τα ανήψια, τα εξαδέλφια, οι θείοι

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ
Θερμά ευχαριστούμε όλους τους συγγενείς, τους πατριώτες και φίλους, που μας συμπαραστάθηκαν στο βαρύ πένθος μας για τον θάνατο του Πολίτη Κώστα Γουδέ, στις 6-11-2002. Στην Αθήνα οι ατελείωτες περιποιήσεις της πολυαγαπημένης του Ελένης Κουδέ, από τον Τσούνη.

Η σύζυγός του Ελένη,

Τα αδέλφια του Αντζελία και Παναγιώτης, Τα αδέλφια Νίκος - Καίτη και Μαρία Γουδέ Διονύσης και Αγγελική Παπαδοπούλου Τα ανήψια, τα εξαδέλφια, οι θείοι

H σύζυγός του Ελένη,

Τα παιδιά του Αντζελία και Παναγιώτης,

Τα αδέλφια Νίκος - Καίτη και Μαρία Γουδέ Διονύσης και Αγγελική Παπαδοπούλου Τα ανήψια, τα εξαδέλφια, οι θείοι

H σύζυγός του Ελένη,

Τα παιδιά του Αντζελία και Παναγιώτης,

Τα αδέλφια Νίκος - Καίτη και Μαρία Γουδέ Διονύσης και Αγγελική Παπαδοπούλου Τα ανήψια, τα εξαδέλφια, οι θείοι

H σύζυγός του Ελένη,

Τα παιδιά του Αντζελία και Παναγιώτης,

Τα αδέλφια Νίκος - Καίτη και Μαρία Γουδέ Διονύσης και Αγγελική Παπαδοπούλου Τα ανήψια, τα εξαδέλφια, οι θείο

Συνέχεια από τη σελ. 1

Ενα μεσομέρι, ο καθηγητής του Κ. Παπαργύπουλος, τον πήρε πάραμερα και του εξήγησε ότι υπάρχει μια ευκαιρία γι' αυτόν, που δεν έπρεπε να χάσει για κανένα λόγο: Μπορούσε, αν ήθελε, να τον διορίσει υπάλληλο στο Ελληνικό Προξενείο της Θεσσαλονίκης. Η θέση αυτή ήταν σπουδαία κι εμποτευτική. Σύγχρονα, όμως, περιέκλειε κι ένα σωρό κινδύνους. Γιατί θα βρισκόταν σε έναν τόπο, που μαστιζόταν από δύο προαιώνιες κατάρες: Από τους Τούρκους και τους Σλάβους. Υπήρχε φόβος ποιόποι, να παίζει τη ζωή του κορόνα - γράμματα.

Ο Ματάλας δέχτηκε τη θέση χωρίς την παραμικρή αντίρρηση. Ο δρόμος προς την επιτυχία άνοιγε ξεκάθαρος μπροστά του. Την επόμενη κιόλας έφυγε για Θεσσαλονίκη. Το πόσο γρήγορα άρχισε να ανεβαίνει μέσα στην ίδια του την υπηρεσία, μας το λέει ο καθηγητής Κώστας Μ. Πίτσιος, στο θαυμάσιο βιβλίο του «Καρυά Λακεδαιμόνος», που είναι μια έξοχη και αναδυτική ιστορία του τόπου, από την αρχαιότητα ως τα χρόνια μας. Να λοιπόν τι γράφει ανάμεσα στα άλλα, για τον ήρωα μας: «Σε λίγο έφυγε ο τότε πρόξενος Ναούμ, μετετέθη από τον ο' γραμματεύς Μπερνάρδος και τη διεύθυνση του Προξενείου έμεινε στα χέρια και την ευθύνη του νεαρόυ Ματάλα. Εδειξε τότε μεγάλην ικανότητα και εξυπάρχα. Ο Τούρκος διοικητής της Θεσσαλονίκης Χουσγί πασάς, που καταγόταν από τους Λαζαρίτες Τούρκους της Ηλείας, συμπάθησε το νεαρό Μωραΐτη Ματάλα και του έκανε πολλά χατίρια. Του έδωσε το δικαίωμα να απληπογραφεί με τις τοπικές αρχές στην ελληνική γλώσσα και άφος για χάρη του έναν φυλακισμένο Ελληνα. Ο Ματάλας τον έπεισε ότι συμφέρονταν έχουν οι Τούρκοι να περιποιούνται τους Ελληνες. Οιοι τότε οι Ελληνες κάτιοι της Θεσσαλονίκης άρχισαν να πάρουν θάρρος. Εκαναν πέσκη, έπαψαν να πλέγονται Ρουμιάς και χρησιμοποιούσαν την ονομασία Ελληνες.

Στον τομέα αυτό, οι επιτυχίες του Θανάση ήταν απληπάληπτης. Οι Θεσσαλονίκιας ήταν ενθουσιασμένοι μαζί του. Κι αυτό επειδή βρέπεν στο πρόσωπό του έναν άνθρωπο, που θα μπορούσαν να του εμπιστευθούν τα πάντα. Στο μεταξύ όλοι οι φτωχοί της Θεσσαλονίκης, πηγαίνανε και του ζητούσαν σε πάντα το ένα και πάτε το άλλο. Κι αυτός τους έδινε ό, τι ήταν δυνατό να τους δώσει: Ρούχα, τρόφιμα, χρήματα.

Για να μη μείνει κανένας νηστικός και παραπομένος, γύριζε ο ίδιος προσωπικά από πόρτα σε πόρτα, σε διάφορες πληούσεις οικογένειες και τις παρακαλούσε να βοηθήσουν όλους αυτούς που είχανε ανάγκη. Ο ίδιος ακόμα διέθετε οιόλη πληρωτή το μισθό του σε αγαθοεργίες και δεν του έμενε τίποτα.

Από τότε λοιπόν, φαινόταν πώς μία μέρα, ο Θανάσης Ματάλης θα γινόταν ένας από τους πιο μεγάλους ευεργέτες του τόπου του. Και γίνηκε πραγματικά.

Επειτα από πολλές μεταθέσεις, τον στείλανε στα Σουλινά της Ρουμανίας, όπου είχε τότε μεγάλη ελληνική παροικία. Η δράση του στον τόπο αυτό ήταν ευεργετική για τα ελληνικά συμφέροντα, επειδή υπάρχει διεθνής επιτροπή, που κανονίζει τη ναυσιπλοΐα στο Δούναβη.

Ο Ματάλας κατόρθωσε να τροποποιήσει για τα Ελληνικά πλοιά, ο φόρος που πήροπλωνε ως τότε, πράγμα που δεν το πέτυχε κανένα απλό κράτος ως εκείνη την εποχή. Η ελληνική

78, μας πήροφορεί πάλι ο Κώστας Μ. Πίτσιος, ήταν εξαιρετικά ωφέλιμη για τα ελληνικά συμφέροντα. Αλλά και οι Ρώσοι του δώσανε τα παράσημα των «Ταξιαρχών Αγ. Στανιολάου». Στην προξενική υπηρεσία έμεινε ως τα 1882. Γύρισε κατόπιν στην Ελλάδα ασχολήθηκε με το εμπόριο, διορίστηκε Νομάρχης Αργολιδοκορινθίας το 1896, Φθιωτιδοφωκίδος έπειτα και αμείσως ύπατη Αρκαδίας. Στα 1899 γίνηκε με εκπογή διήμαρχος Οινούντος.

Από το σημείο αυτό κυρίως αρχίζει και η ευεργετική του δράση σε οιδιόκληρη την περιοχή, ιδιαίτερα στην Αράχωβα. Φρόντισε για την συγκοινωνία, για τους δρόμους, για την εκ-

παίδευση. Εκτιν σχολεία, ενίσχυσε υπικά και ποθικά όλα τα ωραία έργα, όπες τις προσδευτικές προσπάθειες και όλες τις ευενήκες προθέσεις. Επί 15 χρόνια (1898-1912) είναι α-

θηθέτης των αθηναϊκών αγώνων που γίνονταν στη Σπάρτη, μας βεβαιώνει ο καθηγητής Πίτσιος στο βιβλίο του, από όπου δανειζόμαστε ένα μεγάλο μέρος από τις πήροφορείς που παραθέτει σε αυτό. Το 1897 άρχισε να δίνει διάφορα σημαντικά ποσά για να ενισχύσει το κράτος στον πολεμικό του αγώνα με το Τούρκους.

Ο μεγάλος αυτός εθνικός ευεργέτης πέθανε το Σεπτέμβριο του 1922, αφήνοντας σχεδόν όλη την τεράστια περιουσία του για να Ιδρύει εκπαιδευτικό κέντρο όπου να σπουδάζουν όλα τα παιδιά της περιοχής του. Το Καθίδρυμα Αθανάσιου Ματάλη του Λακεδαιμονίου πειτούργει κανονικά από το 1926.

Τελειώνοντας φίλοι μου, βρισκόμαστε σήμερα στην ευχάριστη θέση να σας ανακοινώσουμε το νέο σύστημα εισαγωγής υποτρόφων. Το πέρα από τον θάρρος που από την Εποχή των Αράχωβων Ματάλας.

Σας ευχαριστώ που πήρατε σήμερα στο χωρίο για να τιμήσουμε το μεγάλο ευεργέτη.

Θόδωρος Σταθάκης

Σημείωση: Στο προηγούμενο φύλακο της εφημερίδας μας κάναμε μεγάλο αφιέρωμα για το μνημόνιο των 80 ετών του Α.Μ. στις Καρυές με φωτογραφίες και την ομιλία του Δ/ντού του καθιδρύματος κ. Θόδωρου Ματάλη.

Επίσης στη διάρκεια των 15 ετών έκδοσης της εφημερίδας αφιερώσαμε πάρα πολλά δημοσιεύματα - και θα συνεχίσουμε - διότι είναι ανεκτίμητη η αξία αυτού του κληροδοτήματος και η προσφορά του στις προηγούμενες και στις επόμενες γενιές.

Αξίζει κάθε έπαινος στον αείμνηστο Ιδρυτή και σε όσους εργάζονται με ευσυνειδοσύνη για τη συνέχισή του.

A.G.P.

Ο πρόεδρος Θ. Σταθάκης ομιλών.

ναυτιλία ωφελήθηκε αφάνταστα από την ενέργεια τουτό. Και μονάχα γι' αυτό ο Αθανάσιος Ματάλης θεωρήθηκε μέγας εθνικός ευεργέτης. Απόδειξη ότι παρασημοφορήθηκε επίσημα από το υπουργείο Εξωτερικών της Ελλάδος. Με ενέργειές του χτίστηκε η ελληνική εκκλησία στα Σουλινά. Και με δική του πρωτοβουλία, δίνοντας πρώτος ένα μεγάλο χρηματικό ποσό, ανοίκτηκε έρανος για την ενίσχυση του Κρητικού Αγώνα του 1866-1868.

Στα 1874 μετατέθηκε στη Φιλιππούπολη. Αμέσως σχεδόν ίδρυσε ανώτερο ελληνικό σχολείο, παρακίνησε τους εκεί έπιπληνες να έρθουν σε εμπορική επικοινωνία με τον Πειραιά και κατορθώσανε να φτάσουν ως εκεί, βιομηχανικά προϊόντα, κυρίως νήματα, ζηροί καρποί, κρασί και ποτήριά άλλα. Το σπουδαίτερο ήταν ότι καταπάστηκε κι ο ίδιος με επιχειρήσεις και άρχισε να δημιουργεί προσωπική περιουσία. Η δράση του και η συμπεριφορά του στο ρωσοτουρκικό πόλεμο, του 1877-

Πως θεσπίστηκε η γιορτή των Χριστουγέννων και πως πρέπει να γιορτάζεται

Συνέχεια από τη σελ. 1

Στη συνέχεια ο Αγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, διατυπώνοντας το θαυμασμό του για το βαθύτατο νόμα της γιορτής, προσθέτει: «Οι οντιτούς κατέζειται και ο αχώρητος χωρείται... Και ο πλούτιζων πτωχεύει γαρ την εμή σάρκα ίνα εγώ πλούτιστο την αυτού θεότητα».

Αλλά τα Χριστούγεννα έχουνται να μας δώσουν πολύ περισσότερο από την προσωρινή διασκέδαση και ευχαριστηση. Ερχονται να μας θυμίσουν την ενανθρώπιση του Θεού και τη θέωση του ανθρώπου. Η ενανθρώπιση ίσμως του Θεού, που έκανε δυνατή τη θέωση του ανθρώπου, δεν πραγματοποιήθηκε παρά με την ανθρώπινη συνεργασία. Η σάρκα που έλαβε ο Ιώνις και Λόγος του Θεού κατά την ενανθρώπιση του, προήλθε από την Παναγία μητέρα του. Η Παναγία δηλαδή συνεργάστηκε στο έργο της ενανθρώπισης του Θεού, δανειζόντας στο Χριστό την ανθρώπινη φύση. Και ως μητέρα του Χριστού γίνεται μητέρα πάθη του και αφήσει τόπο για το θείο βρέφος. Αν καθαρίσει με τη μετάνοια την καρδιά του και δεχτεί με τη θεία Κοινωνία τον Κύριο και Θεό του. «Και εισελεύσομαι πρός αυτόν και δειπνήσω μετ' αυτούν και αυτός μετ' εμούν». Ετοι γιορτάζονται πραγματικά Χριστούγεννα. Ετοι γεννιέται ο Χριστός στις καρδιές μας.

Γιώργος Αν. Νίκας
Αναδημοσίευση από την
εφημερίδα «Η Ζωήστα».

ΛΕΩΝΙΔΑΣ & ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΟΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΡΧΙΔΑΜΟΥ 66 & ΒΡΑΣΙΔΟΥ • ΣΠΑΡΤΗ ΤΗΛ.: (0731) 23215

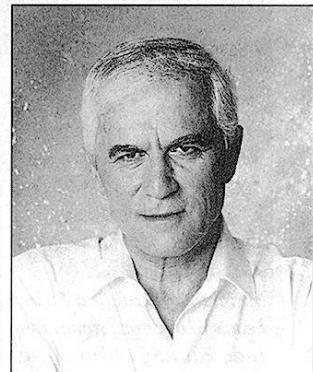
BERTO LUCCI, AVIREX, UNLIMITED, SCHOTT, CAMARO,
MORITZ, 3 GUYDS, YIANNIS ZIROS, SONNETI
Ανδρικό ντύσιμο για όλες τις ηλικίες
επίσημο, σπορ και καθημερινό.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ

13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Ποιος είναι ο νέος Νομάρχης Λακωνίας

Γεννήθηκε στο Βλαχιώτη Λακωνίας. Σπούδασε Οδοντιατρική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, όπου απέκτησε την ειδικότητα του Ορθοδοντικού. Από τότε και έως σήμερα ασκεί το επαγγέλμα του Οδοντιάτρου - Ορθοδοντικού, αρχικά στο Βλαχιώτη και από το 1991 στην Σπάρτη. Είναι έγγαμος με την Μαρία Μαντζαβράκου και έχει δύο γιους, τον Παναγιώτη που δοντιάτρο και τον Δημήτρη φοιτητή δοντιατρικής.

Ηταν ιδρυτικό μέλος της τοπικής οργάνωσης της Νέας Δημοκρατίας Βλαχιώτη το 1982. Υπεύθυνος Τύπου της ΝΟΔΕ Λακωνίας 1987-1990.

Εκλεγμένος πρόεδρος της Νομαρχιακής Επιτροπής Τοπικής Αυτοδιοίκησης (NETA) Νομού Λακωνίας 1989-1995. Πρόεδρος της Επιτροπής Οικονομικών Θεμάτων της ΝΟΔΕ Λακωνίας 1998-2000.

Κατά τη διάρκεια των σπουδών του ήταν πρόεδρος των κατ'έτος Διοικητικών Συμβουλίων και ως τελείσθιος ήταν πρόεδρος του Συλλόγου Φοιτητών Οδοντιατρικής Αθηνών.

Από το 1990 είναι εκπλεγμένο μέλος της Ελληνικής Οδοντιατρικής Ομοσπονδίας, εκπροσωπώντας τον Οδοντιατρικό Σύλλογο Λακωνίας.

Εξει χρηματίσει πρόεδρος πολιτών Πολιτιστικών, Φιλανθρωπικών, Αθηνηποτικών συλλόγων καθώς και συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων.

Ηταν ιδρυτής και πρόεδρος του Μουσικού Ομίλου, της Φιλαρμονικής Βλαχιώτη και του συλλόγου φίλων του δάσους του Δασαρέχου Μολάρων.

Υπήρξε ιδρυτικό μέλος και πρόεδρος της Ελληνικής Ορθοδοντικής Εταιρείας Rickett's.

Είναι μέλος πολιτών επιστημονικών εταιρειών τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

Ηταν πρόεδρος στην Κοινότητα Βλαχιώτη 1982-1985. Αρετός Νομαρχιακός Σύμβουλος τις διετίες από το 1986 έως 1994.

Το 1994 εξελέγη Πρώτος Νομαρχιακός Σύμβουλος με 6.532 σταυρούς μεταξύ 27 υποψήφιων.

Χρημάτισε αναπληρωτής Νομάρχης και Πρόεδρος της Επιτροπής Κοινωνικών Θεμάτων - Υγείας - Παιδείας και Πολιτισμού.

Οι νεοεκλεγμένοι θα αναλάβουν καθήκοντα μετά την 1η Ιανουαρίου 2003. Στο επόμενο φύλλο θα δημοσιεύσουμε τα ονόματα των συμβούλων από το Δήμο Οινούντος και άλλους γειτονικούς Δήμους. Συγχαρητήρια σε όλους!

Σε ίπιο κλίμα, γενικά, απλά με τις σχετικές εντάσεις και αγωνίες των υποψήφιων, διεξήχθησαν στο νομό Λακωνίας οι Νομαρχιακές και Δημαρχιακές - Κοινοτικές εκλογές.

Ας αρχίσουμε από τα του οίκου μας:

Στην Κοινότητα Καρυών υπήρξε μόνον ένα ψηφοδέλτιο η «Ενωτική Κίνηση Καρυών» με υποψήφιο πρόεδρο τον Θεόδωρο Σταθάκη του Παναγιώτη και με 9 υποψήφιους Δημοτικούς Συμβούλους από τους οποίους εξελέγησαν οι 6 πρώτοι ως εξής:

1) Διαμαντούρος Θ. Γεώργιος	102 ψήφοι
2) Ροζανίτης Αθ. Γεώργιος	66 ψήφοι

- 3) Μεντής Ι. Θεόδωρος
4) Κολοβός Νικόλαιος Κ.
5) Σπανός Γ. Παναγιώτης
6) Βουκίδης Κ. Βασιλείος

Επιπλακούσες ήρθαν οι 3 γυναίκες που είχαν συμπεριληφθεί στον ψηφοδέλτιο: Κοπίτα Ελευθερία (σύζυγος Δημ. Λεβεντάκη (36 ψήφους), Αρδάμη Παν/τα του Ευαγγέλου (33) και Χονδροπούλου Σταυρούπα του Γεωργίου (23).

Νομαρχιακές Εκλογές Λακωνίας

Οι νομαρχιακές εκλογές πέρασαν από μια σκληρή προεκλογική αναμέτρηση, όπως ήταν αναμενόμενο και τελικά κατέληξαν στη δεύτερη Κυριακή με επαναληπτικές εκλογές και με νικητή τον κ. Κων/νο Φούρκα.

Σαράντος Αντωνάκος: Ο νέος Δήμαρχος Σπάρτης

Γεννήθηκε στις Αμύκλες Σπάρτης το 1937. Τελείωσε το Γυμνάσιο Σπάρτης.

Το 1961 κατετάγη στην Αστυνομία Πόλεων. Το 1963 εισήχθη στη Σχολή Αρχιφυλάκων του ίδιου Σώματος. Το 1964 εισήχθη μεταξύ των πρώτων στη Σχολή Αξιωματικών.

Το 1966 έγινε πτυχιούχος της Παντείου Ανωτάτης Σχολής Πολιτικών Επιστημών.

Το 1970 εισήχθη στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και παρακολούθησε μέχρι και το Γ' έτος, όπότε διέκοψε λόγω του μεγάλου φόρτου της υπηρεσιακής απασχόλησης.

Είναι ερασιτέχνης ζωγράφος. Ως αξιωματικός της Αστυνομίας Πόλεων υπηρέτησε σε όλες σχεδόν τις Υπηρεσίες και ειδικότερα στην Υποδ/νση Γενικής Ασφαλείας, σε κεντρικά Τμήματα Τάξεως και στις Δημόσιες Σχέσεις του Αρχηγείου Αστυνομίας Πόλεων. Επί 10ετία εδίδαξε στην Αστυνομικές Σχολές Ελληνικά και Τουριστική Αγωγή. Από το 1969 μέχρι το 1981 ήταν διευθυντής συντάξεως του περιοδικού «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ» επισήμου μηνιαίου οργάνου του Σώματος.

Τιμήθηκε με πολλές διακρίσεις και διακρίθηκε για τις «μοντέρνες» ιδέες στην εφαρμογή του νόμου και την απόδοση της Αστυνομίας στην πάταξη του εγκλήματος.

Αποστρατεύθηκε το 1988, σε πλήκτια 51 ετών με το βαθμό του Υποστρατάγου. Από το 1988 μέχρι το 1997 ήταν επιμελητής εκδόσεως του περιοδικού «ΛΑΚΩΝΙΚΑ».

Από το 1967 μέχρι σήμερα είναι τακτικός συνεργάτης του περιοδικού «ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ» και του περιοδικού «ΛΑΚΩΝΙΚΑ».

Κατά το παρελθόν υπήρξε συνεργάτης στα περιοδικά «ΕΠΙΚΑΙΡΑ», «ΓΥΝΑΙΚΑ», «ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ», «ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ», «ΤΟΤΕ» και στις εφημερίδες «ΒΡΑΔΥΝΗ» και «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ». Στα πιο πάνω περιοδικά και εφημερίδες έχει δημοσιεύσει εκατοντάδες άρθρα και μερές τε σε θέματα πλογετενίας, ιστορίας, τουρισμού, τέχνης, εγκληματικότητας, Αστυνομίας κ.ά.

Συνεργάζεται επίσης με τις εγκυκλοπαίδειες «ΠΑΠΥΡΟΣ-ΛΑΡΟΥΣ-ΜΠΡΙΤΑΝΙΚΑ» και «ΥΔΡΙΑ».

Εχουν κυκλοφορήσει τα εξής βιβλία του:

A. «Αμύκλαι» Ιστορικό, 480 σελίδων σχετικό με την ιστορία των Αμυκλών, της γνωστής Αχαϊκής πόλεως της Λακωνίκης.

B. «Ντοκουμέντα» Ιστορικό, 550 σελίδων, όπου παρατίθενται από τη δράση των ξένων μυστικών υπηρεσιών στην Επιθάδα προ και κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και στη δράση των επιθνικών Υπηρεσιών αντικατασκοπείας.

C. «Ρόδος», Τουριστικός οδηγός του Σμαραγδένιου Νησιού.

D. «Κέρκυρα». Ομοίως τουριστικός οδηγός.

E. «Ναύπλιο». Ιστορία για την πρώτη πρωτεύουσα της Επιθάδους.

ΣΤ. «Σίσου». Η πονημένη αυτοκράτειρα της Αυστρίας και το ανάκτορό της, το περίφημο «Αχίθημειο».

Z. «Ο Γολγοθάς ενός Λαού». Τόμος 704 σελίδων, όπου ιστορείται όποι το δράμα του ήταν μακάτη στη διάρκεια της γερμανικής κατοχής.

O. Κ. Αντωνάκος μετά την αποστρατευσή του ασχολήθηκε με την Τοπική Αυτοδιοίκηση και εξελέγη για δύο 4ετίες πρόεδρος της Κοινότητας Αμυκλών.

Κατά τις Δημοτικές εκλογές του 1988 ήταν υποψήφιος Δήμαρχος Σπάρτης. Δεν εξελέγη για μικρό αριθμό ψήφων.

Ο εορτασμός της 28ης Οκτωβρίου 1940 στις Καρυές

Με μια σεμνή τελετή γιορτάσηκε η εθνική μας εορτή της 28ης Οκτωβρίου 1940, στις Καρυές. Μετά τη θεία λειτουργία και τη δοξολογία το Δημοτικό σχολείο έκανε την εορτή μέσα στην εκκλησία του Αγίου Ανδρέα με απαγγελίες ποιημάτων και τραγούδια. Τον πανηγυρικό τόνο της ημέρας απέδωσε με ωραία ομιλία της η δασκάλα Σοφία Λεβεντάκη.

Ακολούθησε επιμνημόσυνη δέση στο μημεύοντα της Κοινότητας, του σχολείου, της Αστυνομίας κ.λπ.

Με τη λήξη της εορτής όλοι αισθανθήκαμε εθνικά υπερήφανοι, αναλογιζόμενοι πόσο θαρραλέα αντιστάθηκε η πατρίδα μας, αλλά και πόσο υπέφερε από αυτόν τον άδικο πόλεμο, με τις ολέθριες συνέπειές του.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

Κων/νος Παπαϊωνάρηος 120 Σπάρτη

Τηλ. (0731) 21565 Fax: 29186 Κινητό: 0945 545133

Αναλαμβάνουμε εγκαταστάσεις θέρμανσης, air conditions, ηλιακών ΣΥΓΧΡΟ

ΑΡΑΧΟΒΑ - ΒΑΡΒΙΤΣΑ

Στιγμιότυπα από το καλοκαίρι και το Φθινόπερα 2002 στις Καρυές

Από τις εκδηλώσεις του καλοκαιριού 2002 στις Καρυές, όπου έσμιγαν οι ντόπιοι και οι ξενοφερούμενοι ομογενείς μας.

Απογευματινός καφές στο σπίτι της Τούλας και του Σταύρου Μέρμηγκα, στις 26-7-02.

Από δεξιά: Γεωργία Ντεβέκου - Ματάλα, Βούλα Δαλακούρα, Σταύρος Μέρμηγκας, Ντίνα Χρ. Δαλακούρα, Σοφία Π. Δαλακούρα, Αννα Τέλη Διαμαντούρου, Ελένη Κ. Διαμαντούρου.

Ορθιοί: Γιώργος Αθαναήλος, Αθηνά Τάκη Σκιουρή, Ελένη Κ. Βουκύδη, Μαρία Κολοβού και Χάρης Βουκύδης.

Μια ωραία βραδιά πρόσφεραν σε φύλους και συγγενείς, ντόπιους και ομογενείς η Άννα και ο Θανάσης Κερχουλάς, στην ταβέρνα Παπασταύρου στις 31-8-02.

28 Ιουλίου 2002,
Γήπεδο Καρυών.

Παρό το βροχερό καιρό, οι παλαιμάχοι Αραχοβιτές ποδοσφαιριστές επέμεναν να παίξουν με τον Καρυώνα στο αγαπημένο τους γήπεδο. Το σκορ ήταν 4-3 υπέρ των νέων... αλλά έφεται γε το γήπεδο που ήταν λασπερό. Η Ελένη Κ. Διαμαντούρου μας έστειλε τη φωτογραφία της ομάδας των παλαιμάχων όπου εικονίζονται από δεξιά:

Ορθιοί: Νίκος Πανούσης, Σταύρος Μέρμηγκας, Μπάμπης Μένταυλος, Γιώργος Α. Γρίβας, Βασιλης Πανόπουλος, Νίκος Κοψιάτης.

Καθιστοί: Θόδωρος Μεντής, Νίκος Γ. Τράκας, Γιάννης Διαμαντόπουλος, Γιάννης Τριανταφυλλάκος, Γεώργιος Γκιώνης.

του Ελένη, Σταύρου και Νίκο Γομάτο με τα παιδιά τους Γεωργία και Ελένα και μαζί τους η Ελένα Β. Πρεκεζέ με τα παιδιά της Αννιτούλα και Θεοδώρα. Η Τούλα τρέβηξε την φωτογραφία.

Και του χρόνου!

Καλοκαιρινές παρέες 2002

Στο φιλόξενο σπίτι της Τούλας και του Δημοσθένη Πίτση, στην Αράχοβα:

Ο Δημοσθένης με τα ανήψια τους Γιώργο Χαραλαμπάκο με την κόρη

Ο εορτασμός της μνήμης του Προφήτου Ζαχαρία και της μητέρας του Ελισσάβετ στο ομώνυμο εκκλησάκι της Βαρβίτσας στις 4 Σεπτέμβρη 2002

Με εξαιρετική λαμπρότητα γιορτάστηκε και εφέτος η ημέρα που γιορτάζουν οι άγιοι Ζαχαρίας και Ελισσάβετ, στο όμορφο εξωκλήσι της Βαρβίτσας που έκτισε προ δεκτίας ο ευσεβής Βαρβιτσιώτης Γεώργιος Γούβης.

Το εκκλησάκι που ευπληρωματικές εργασίες απόκτησε στέγαστρο στην είσοδο, διαμορφώθηκε ο περιβάλλων χώρος με πετρόκτιστη μάντρα και γενικά είναι φανερή η αγάπη με την οποία φροντίζει και οι ολοκληρωτές που πρόσφεραν οι προσκυνητές.

Ο Βαρβιτσιώτης ομογενής Γιώργος Γούβης βοηθάει στην κλήρωση των δώρων, που πρόσφεραν οι προσκυνητές.

Αυτό με συμπληρωματικές εργασίες απόκτησε στέγαστρο στην είσοδο, διαμορφώθηκε ο περιβάλλων χώρος με πετρόκτιστη μάντρα και γενικά είναι φανερή η αγάπη με την οποία φροντίζει και οι ολοκληρωτές που πρόσφεραν οι προσκυνητές.

Μετά το σχόλισμα του Γιώργου και η Ελένη Γούβης κάλεσαν όλους τους προσκυνητές στην πλατεία της Βαρβίτσας και μας κέρασαν για την εορτή των μοναχογιού τους Ζαχαρία. Όλοι οι Βαρβιτσιώτες και Αραχοβιτές που παραβοθήκαμε ευχηθήκαμε χρόνια πολλά στον Ζαχαρία Γούβη και σε όλους τους Βαρβιτσιώτες Ζαχαρίες που είναι αφετοί.

Θα καλά. Απουσίασε ανήμερα στη γιορτή, αλλά, όλοι οι Βαρβιτσιώτες ντόπιοι και ομογενείς βοήθησαν και ο εορτασμός ήταν τέλειος.

Και του χρόνου!

ΣΤΗΝ ΑΝΑΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΑΣ

Αυτόν τον πλάτανο φύτεψε στην πλατεία της Βαρβίτσας το 1927 ο Σαράντος Ευστρ. Ματθαίος και ο εικονιζόμενος Σαράντος Εναγγέλου Ματθαίος, εξάδελφός του, θυμάται ότι τον πότιξε από τη βρύση της πλατείας.

Στις 28-8-2002, καλεσμένοι τον Στέλιον Ματθαίουν μετά από ωραίο φραγγό στην ταβέρνα του Κ. Στρίφα, φωτογραφήθηκαν όλοι μαζί κάτω από τον πλάτανο και το έφεραν και μια βόλτα με την ωραία μουσική του Κυριάκου.

Η ΕΩΡΗ ΤΩΝ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ

Βρισκόμαστε στις Καρυές και από τον Πάνο Τράκα μάθαμε ότι στους Αγίους Ταξιάρχες θα αρχίσει σε πίγιο ο Εσπερινός, αφού ήταν Πέμπτη 7 Νοεμβρίου (ο Πάνος εν τω μεταξύ κουβαλούσε καρέκλες για τις ανάγκες του εορτασμού).

Πήγα με την αδελφή μου και ξαφνιαστήκαμε που η όμορφη εκκλησία μάθητα ήταν θεοσκότειν. Μπήκαμε μέσα και απολαύσαμε ένα μυσταγωγικό εσπερινό διότι η εκκλησία φωτίζοταν από τα πηγοστά καντηπάκια και τα κεράκια, αφού οι προσκυνητές ήταν εδώκαστοι. Την ωραία ατμόσφαιρα συμπήρωναν οι εξαιρετικές φωνές του παπά-Στράτου, του Νώτα Καστανά και του φίλου του Κ. Στεφίου Ιωάννου που είχε έπθει για τον εορτασμό. Να μην παραπλεύσω ότι ο ιερέας της Βλαχοκερασιάς π. Πανάγος Κατσαφάνας ήταν και εφέτος, όπως κάθε χρόνο και συνέτειούργησε με τον ιερέα μας.

Μετά την απόλυτη, μάθαμε ότι το σκοτάδι οφειλόταν στους κλέφτες που έκλεψαν την πλεκτή γεννήτρια!!!

Την επομένη ο εορτασμός ήταν πολύ ωραίος με αρτοκλασία, προσφορά της οικογένειας του Βαγγέλη Αρδάμη, για το γιο τους που γιόρταζε και με αρκετό κόσμο.

Είναι αξέπαινες οι προσπάθειες που καταβάπτησε συνεχώς ο Νώντας για να βεβητώνει το εκκλησάκι που έχει αγαπηθεί από το χωριό. Και του χρόνου!

Υ.Γ.: Τελευταία βλέπουμε ότι δεν υπάρχει πλέον επίτροπος στις εκκλησίες της Αράχοβας. Ο τελευταίος που είχε μείνει και εργαζόταν πάρα πολύ ήταν ο Γιάννης Πουλοκέφαλος. Επίσης δεν έχουμε πάρι ψάπτη. Τι συμβαίνει κανείς δεν ξέρει απήλια όνοι πρέπει να τα φροντίζουμε.

Είναι κρίμα, χωρίσιο στην Αράχοβα να έχει τέτοια προβλήματα!

ΧΕΝ ΚΑΡΥΩΝ 1955 ΠΡΟ 50ΕΤΙΑΣ

Αραχοβιτούπες μαθήτριες της XEN Καρυών, το έτος 1956-57, τότε που τα χωριά ήταν γεμάτα νειάτα.

1η σειρά καθιστές από αριστερά: Κατερίνα Γιαννακοπούλου, Ντίνα Δ. Θεοδωρακάκη, Παρασκευή Χρ. Θεοδωρακάκη, Παρ/ή Δ. Καπονικούλου, Βενέτα Μ. Αρδάμη, Ντίνα Δ. Σεϊμένη, Άγνωστη, Βασιλική Δ. Καπονικούλου.

2η σειρά:
Ντίνα Σ. Σταθάκη (Θεοδωρακάκη), Ντίνα Αθ. Αρδάμη, Ελπή Βαστή, Τούλα Διαντζίκη, Αικατερίνη Γ. Ζούρα, Διαμάντω Μπουτσικάκη, Ερένη Ν. Κολοβού, Μητρί Θ. Κουτσόγεωργα, Ελένη Ανδριοπούλου, Αγγελική Δαπλακούρα.

3η σειρά:

Ανίκη Κολινιάτη, Αθένω Σπ. Πρεκεζέ, Μητρί Καλαντζιάνού, Ντίνα Γιαννακοπούλου, Καλπιάτη Χρ. Βουκύδου, η δασκάλα Αικατερίνη Ανδρεαδάκη, Τούλα Ρ. Κερκουλά, Αθηνά Ανδριοπούλου, Ντίνα Ιω. Κοφιαύτη, Αννυ Χ. Κουτσόγεωργα.
Τη φωτογραφία μας έδωσε ο Ντίνα Αρδάμη - Δημητρούπολης και η ίδια φωτογραφία μου είχαν δώσει οι αδελφές Πίτσα και Τούλα Αν. Διαντζίκη. Τις ευχαριστώ όμως!

Εδώ αξίζει και οφείλουμε να αναφέρουμε ότι πρώτη δασκάλα της XEN Καρυών ήταν η εικονιζόμενη Αικατερίνη Ανδρεαδάκη, η οποία εργάστηκε με εξαιρετική επιμένεια και αγάπη για το χωριό και μάζεψε στη XEN όλα τα νέα κορίτσια απήλια και μεγάλες γυναίκες, που εκπαιδεύτηκαν κοντά της και έμαθαν πάρα πολλά πράγματα που τις βοήθησαν να αναπτυχθούν και να πάρουν εφόδια για το νοικοκυρίο τους και για τη ζωή τους. Αγαπήθηκε από όλες τις μαθήτριες και εκτιμήθηκε από το χωριό, με αποτέλεσμα να γίνει Αραχοβίτονυφ αφού παντρεύτηκε τον Αραχωβίτη Γιώργο Χονδρό (Καρυτίνο) και δημιούργησαν μια πολύ καητή οικογένεια και ζουν στην Αμερική.

ΤΑΞΙ ΚΑΡΥΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΤΡΟΥΜΠΑΡΗΣ

ΤΗΛ. ΠΙΑΤΣΑΣ (0731) 995144 - 95347 - 95348
ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ (0731) 26878 - 26997 ΚΙΝΗΤΟ: 0944 - 457299

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

</

Ο ΜΟΓΕΝΕΙΑ

Το ετήσιο πεύκωμα της Αδελφότητας Αραχοβίτων Charlotte

Στις 17 και 18 Αυγούστου 2002 πραγματοποιήθηκε στο Αραχοβίτικο Πάρκο (ονομαστό KARYAI PARK) στη Gastonia S.C. το 79ο Συνέδριο και πανηγύρι της Αδελφότητας, με μεγάλη επιτυχία.

Εκεί κυκλοφόρησε και το ετήσιο πεύκωμα, το οποίο είναι αφιερωμένο τιμής ένεκεν στην τραγική πυρά, την 11η Σεπτεμβρίου 2001:

«Το φωτεινό λεύκωμα αφιερώνεται και καταχωρίται ως επάλξιτος φόρος τιμής και ευλάβειας στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, στα αθώα θύματα της κτηνώδους επιθέσεως των τρομοκρατών και στην απαράμιλη αυτοθυσία των πρώτων αστυνομικών και πυροσβεστών μας, απλά και των ανθρώπων, που κάτω από τρομερές συνθήκες γιγαντώθηκαν σε σύμβολα ψυχραιμίας, αυτοθυσίας και απήρουσμού...».

Συγκλονιστικές είναι οι φωτογραφίες και οι διηγήσεις Ελλήνων που έγιναν αυτόπτες μάρτυρες και θύματα καθώς και η αναφορά στις ανυπόδιγες ζημιές των αδελφών Κωσταλά.

«Στάχτη και καπνός οι κόποι μιας ζωής του καθού μας Αραχοβίτη, συμπατριώτη και φίλου Γιάννη Κωσταλά... Το μαγαζί του αντικρυστά στα Δίδυμα. Τέλεια καταστροφή και όχι μόνο!!! Χάθικαν οι γνωστοί του! Χάθικαν οι φίλοι του... Πελάτες του. Θαύμα που σώθηκε ο ίδιος μαζί με τους αδελφούς του Πάνο και Τζίμη. Διακρύζει όταν κουβεντιάζει για τα συμβάντα... Για πάντα σημαδεμένη η ψυχή και η σκέψη του».

Ακολουθεί η σειρά 30 που είναι ανατύπωση κειμένων και φωτογραφιών από την εφημερίδα «ΚΑΡΥΕΣ» (φύλλο 65, σελ.3) απλά δεν αναφέρεται η εφημερίδα απ' όπου είναι παρμένη αυτή η σειρά.

* Στις «ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ» πολύ ενδιαφέρον είναι το γράμμα του ομογενούς Στέλιου Τάτσον, για τους κινδύνους που απειπούν το Πατριαρχείο μας από ορισμένες τάσεις απόσχισης διότι όπως γράφει «οποιαδήποτε απόφαση που θα μας απομακρύνει από το Οικουμενικό Πατριαρχείο είναι πράξη αντεθνική και αντιορθόδοξη και βλάπτει τα συμφέροντα της ομογένειας, της ορθοδοξίας και του ελληνισμού».

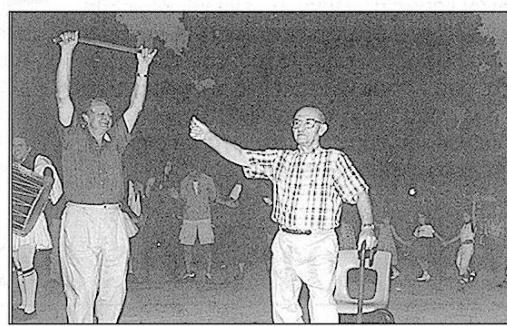
«Κάθες απόφαση για αυτοκεφαλία θα είναι μια πρόξη της Παγκοσμιοποίησης, την οποία προσπαθούν να περάσουν και δεν πρέπει να μείνουμε ωχαδελφιστές, γιατί δεν έχουν το δικαίωμα να μας απλαζοπιστήσουν αυτοί οι οπίγοι, πράγμα που δεν έκαμαν οι Τούρκοι στα 400 χρόνια σκλαβιάς...».

Είναι μια κραυγή αγωνίας για την Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία και την Ελληνική Γλώσσα.

Το πεύκωμα είναι πλούσιο σε ύπηρ και όπως έχω ξαναγράψει, τα τελευταία χρόνια είναι εξαιρετικά αναβαθμισμένο σε περιεχόμενο και κυρίως στη γήινσα μας.

* Περιηγαμβάνει τα απαραίτητα μηνύματα προέ-

δρων, βουλευτών, δημάρχων κ.λπ.
* Πολύ ωραία τα «Λαογραφικά Σημειώματα» αφιερωμένα σε έναν πραγματικό Αραχοβίτη, γεμάτο ψυχή που πάθησε από την αγάπη του χωριού μας. Είναι ο Πάνος Αρδάμης ο οποίος γράφει χαρακτηριστι-

Μεγάλος στην πλικία απλά νέος στην ψυχή ο άλλοτε σπουδαίος οργανωπαίκης και τραγουδιστής Πάνος Αρδάμης χορεύει με τον Γιώργο Διαντζίκη.

Αγαπητά μου Αραχοβιτάκια,
Φίλοι και Πατριώτες,

Πρώτον θέλω, να σας ευχιθώ εκ βάθους καρδιάς
«Χρόνια Ποληπά» και με υγεία και ευτυχίαν το Νέον
Ετος.

Ελαβα την καρτούνια σας με τις ευχές και το δώρον σας και σας υπερευχαριστώ. Συγκινήθηκα πάρα πολύ. Τώρα σας γράφω αυτό το γραμματάκι με παράπονο διότι ο αρρώστια μου και η τύχη μου δεν μου επέτρεψαν τα τελευταία χρόνια να είμαι κοντά σας. Εκαστόν ους τους φίλους Αραχωβιτές τα τελευταία χρόνια της πλικίας μου....

Τα παλιά χρόνια ετραγούδαγα τα τραγουδάκια του χωριού μα και με το βιολάκι μου έπαιζα μαζί με τις διάφορες ορχήστρες και τους δίδασκα τα Αραχοβιτάκια. Μετά το '61 που είχα το μεγάλο δυστύχημα κι έσπασα το χέρι μου, σταμάτησα. Δεν σταμάτησα όμως το τραγούδι. Ετραγούδαγα πάντα, για να μείνουν τα εθίματα.

Σας κούρασα με το γράμμα μου... Πάντως σας στέπηνα όπα τα τραγούδια της κατακαμένης Αράχωβας να τα περάσετε στα παιδιά και στα εγγόνια σας, την καινούργια γενιά.

Και πάλι σας ευχαριστώ για το δώρον σας, αν και δεν ήθελα δώρο. Το μεγαλύτερο δώρο μου ήταν, ν' ακούω τα παιδιά να φωνάζουν: το πιπέρι θείε Πάνο, το πιπέρι... και το περιμένανε με αγωνία.

Τελειώνοντας το γράμμα μου σας χαιρετώ όλους με μεγάλη αγάπη και εκτίμηση.

Ο Θείος σας
Πάνος Αρδάμης

Πολλά θα μπορούσα να γράψω παρακινούμενη απ' όσα περιηλαμβάνονται στο λεύκωμα αυτό. Τελειώνοντας (επήπειψει χώρου) συγχαίρω τη συντακτική επιτροπή, απλά και τον πρόεδρο και το Δ.Σ. της Αδελφότητας Αραχοβίτων Charlotte για την αγάπη και τους κόπους που καταβάλλουν απλά και όλους τους Αραχωβιτές που περιβάλλουν με αγάπη και ενδιαφέρον την Αδελφότητά τους.

Και του χρόνου!

Α.Γ.Π.

Φθινοπωρινές αφίξεις ομογενών μας

Συνεχίστηκαν οι αφίξεις ομογενών, οι οποίοι τα τελευταία χρόνια έρχονται για να αποθανούν την ποικιλία και τις δροσερές πημέρες του φθινοπώρου στα χωριά, με τα κάστανα, τα καρύδια και ό,τι άλλο προσφέρει ο ευθυγενές τόπος μας.

Πάνω απ' όλα βέβαια η συνάντηση προσφιλών προσώπων.

* Ο Τάκης Ι. Σκιούρης, από Σικάγο για να δει τη σεβάσμια μπτέρα του Δημητρόπουλα • Ο Γιάννης Αρβανίτης, • Ο Γιώργος Ανδρέας Βαστής, • Ο Γιάννης και η Αννη Σταθάκη • Ο Βαγγέλης Αρβανίτης, ο Γιάννης και η Ελένη Γιαννακοπούλου. Καλώς όρισαν!

Μπορείτε να προμηθευτείτε το CD:

Αμερική:

Ανδρέας Παγώνης

τηλ. 718 2741601

Ελλάδα:

Αννίτα Πρεκεζέ

τηλ. και fax 210-8076778.

**ΛΑΤΟΜΕΙΑ ΜΑΡΜΑΡΩΝ
ΠΑΡΝΩΝΟΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ & ΣΙΑ Ο.Ε.**

**ΕΔΡΑ: ΠΕΤΡΟΒΟΥΝΙ ΒΑΡΒΙΤΣΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
ΑΓΙΟΣ ΠΕΤΡΟΣ**

**Α.Φ.Μ. 81478111 ΔΟΥ ΣΠΑΡΤΗΣ
ΤΗΛ. 2792031371 - ΑΘΗΝΩΝ: 210.8040857
ΚΙΝ.: 0977-800514**

ΒΑΣΣΑΡΑΣ

Βραδιά παραδοσιακής μουσικής στο Βασσαρά για τους ομογενείς 20/8/02

Πρώτος στο χορό ο Βασσαραίος Αργύρης Σταυρόπουλος.

Εκδήλωση για τους ομογενείς του Βασσαρά οργάνωσε ο επιμορφωτικός σύλλογος Βασσαρά «Δημόκριτος» με τη συνεργασία του ΟΠΑΝΑΛ και του Δήμου Οινούντος.

Τα τραγούδια ερμήνευσαν ο Χρόνης Αποδούνδης, ο Σάββας Σιάτρας και ο Θεοδόσιος Στίγκα.

Τραγούδια ερμήνευσαν με το συγκρότημα του Χρόνη Αποδούνδης, ο Λάκωνες Παναγιώτης Βασσαράς, Σαράντος Κουρτσούνης και Θεόδωρος Τσαγκαρούπης.

Ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς χόρεψε ο χορευτικό τμήμα του Λαογραφικού Συλλόγου Σάρτης. Την εκδήλωση άνοιξε με ομιλία ο πρόεδρος του Συλλόγου Γιάννης Σταυρόπουλος. Χαιρετίσμούς απήγουνταν ο Νομάρχης Γρ. Αποστολάκος και ο Δήμαρχος Οινούντος Ευάγγελης.

Ακολούθησε ομιλία για την ξενιτεία και τους ξενιτεμένους από τη νομαρχιακή σύμβουλο και πρόεδρο του ΟΠΑΝΑΛ Ντίνα Λέκκα.

Στο τέλος της βραδιάς μετέφερε το χαιρετισμό των ομογενών ο ταμίας του συλλόγου Βασσαραίων Γιάννης Ντακόγιαννης.

Λεωνίδας Χονδρόπουλος

Από το Βασσαρά στη Βοστώνη

Παναγιώτης και Αργυρώ Καραφάτη, δύο αδέλφια που έφυγαν από το Βασσαρά, ακολουθώντας το μεταναστευτικό ρεύμα και ζουν με τις οικογένειές τους στο Boston ΗΠΑ.

Στη φωτογραφία οι δύο οικογένειες σε μια αναμν

Αναμνήσεις από τα μαθητικά χρόνια στα δύσκολα χρόνια της Κατοχής

(9)

επιστάτης του Γυμνασίου βγήκε στο πλατύσκανό και κτύπισε το κουδούνι. Το χτυπούσε πάντοτε αρκετά λεπτά, μέχρις ότου βεβαιωθεί ότι τον είχαμε ακούσει όπες οι μαθήτριες, ακόμη κι αν βρισκόμαστε στο πιο απομακρυσμένο σημείο του προαυλίου, κάτω από τις κερκίδες.

Πήγαινα στην πρώτη τάξη του Γυμνασίου Θηλέων της Σπάρτης, επειδή όμως ο στρατός είχε επιτάξει την Επαγγελματική Σχολή όπου στεγαζόταν το Γυμνάσιο Θηλέων, μας είχαν μεταφέρει στο Γυμνάσιο Αρρένων, που ήταν ακριβώς απέναντι. Το πρωΐ φοιτούσαν τ' αγόρια εκεί και τ' απόγευμα εμείς, τα κορίτσια. Ήταν πάντα χωριστά τότε τα άρρενα από τα θήλεα.

Ακούγοντας το κουδούνι, αργά - αργά και βαρυεστημένα μαζευτίκαμε όπες οι μαθήτριες στο επάνω προαύλιο και μπήκαμε στη γραμμή κατά τάξεις. Βγήκαν και οι καθηγητές στον εξώστη, με το Γυμνασίαρχο στη μέση, που έδωσε το σύνθημα: Προσευχή.

Κάναμε το σημείο του σταυρού μπογκανιά και τραγουδήσαμε ζωντρά και όμορφα το «Σε που κόσμους κυβερνά» αν και στην ψυχή μας αισθανόμαστε άσχημα, νιώθοντας την ανησυχία των μεγάλων που κατέβαθμιαν μεγάλη προσπάθεια να φαίνονται ήρεμοι και αισιόδοξοι. Βρισκόμαστε στο τέλος του 1943 όταν έγινε η ιστορία που θα σας δηγυνθώ.

Τα πράγματα δεν πήγαιναν καθόλου κακά στην χώρα μας και οι πείνα και η ανέχεια έσφιγγαν τον κόσμο, αφόρητη θηλιά στο παιαίνιο του. Οι συναλληγές γίνονταν μόνο με είδος γιατί τα χρήματα είχαν χάσει εντελώς την αξία τους. Οι άνθρωποι προσπαθούσαν με δυσκολία να σταθούν στα πόδια τους και να συνεχίσουν τις καθημερινές ασχολίες τους, τη γεωργία, την κτηνοτροφία και ό,τι άλλο πειτουργούσε, στην περίπτωσή μου το σχολείο.

Ο γυμνασίαρχος, με το αυστηρό του ύφος, μας μίλισε για το πρόγραμμα της ημέρας. Μας είπε ότι τα μαθήματα θα συνεχίζονταν τα απογεύματα στο Γυμνάσιο Αρρένων γιατί το Θηλέων θα έμενε κατείλημένο από τον στρατό, για άγνωστο χρονικό διάστημα. Ακόμη, μας ανήγγειλε ότι οι σύμμαχοι μας είχαν στεγίσει ορισμένα τρόφιμα για τα άπορα παιδιά, που θα τα μοιράζαν στο γραφείο μετά τη ήμερη των μαθημάτων, σε όσες μαθήτριες άκουγαν στη συνέχεια το όνομά τους.

Τα ονόματα που διάβασε από έναν κατάλογο που κρατούσε ήταν, ως επί το πλείστον, παιδιά εργατών και δημοσίων υπαλλήλων, που ήταν σε δύσκολη θέση την εποχή εκείνη, μιας και τα χρήματα είχαν χάσει την αξία τους και χρειαζόσουν ένα μάτσο χαρτονομίσματα για να αγοράσεις ένα καρβέλι ψωμί.

Το όνομά μου ήταν ανάμεσα στα ονόματα που διάβασε, σαν παιδί δημοσίου υπαλλήλου, και, μετά τη ήμερη των μαθημάτων, πάρα τη θέση μου στη σειρά των τυχερών που περίμεναν για τα τρόφιμα. Ακόμη θυμάμαι πινακίδα της αναμονής και δεν πέρασε στιγμή από το μαυλό μου ο φόβος και την αγωνία που με περίμενε λίγο αργότερα. Το απόλυτο μου ήταν ότι άρχισαν από τις μεγάλες τάξεις, με τη δικαιολογία ότι είχαν ποιήσει δύσκολα κι έπρεπε να φύγουν πρώτα, χωρίς να υπολογίσουν την απόσταση που είχε να διανύσει το κάθε παιδί ώσπου να φθάσει στο σπίτι του.

Όταν ήλθε η σειρά μου, ο ήλιος έδιυπλε πάσσω από το βουνό κι ένα μουντό κιτρινωπό φως κάλυπτε την πόλη. Οι δρόμοι της ήταν σχεδόν άδειοι όταν βγήκα από την καγκελόπορτα του σχολείου. Που και που έβλεπες κάποιον περαστικό να βαδίζει βιαστικά για το σπίτι του. Ήταν μέσα Νοεμβρίου και νυκτώνει ψηλή ηρήματα στη στέγη του πατέρα μου, αφού το ψηλό βουνό αρπάζει και καταβροχίζει τον ήλιο

νωρίς - νωρίς.

Τα τρόφιμα που πήρα από τη «βοήθεια» ήταν πίγια, αλλά την εποχή εκείνη όλα τα είδη τροφίμων ήταν ποιητήμα. Συγκεκριμένα, μου έδωσαν ένα μικρό κουτί με γάλα σκόνη, δυο μικρές κονσέρβες με κρέας, δυο μικρά κονσερβάκια, πλακούδα που για μας τα παιδιά ήταν θυμάμαι, θησαυρός. Ανοιγαν κάπως περιέργα, μ' ένα κλειδί κολλημένο στη μία γωνία, που όταν το έστριψες διήλωνε και αποκάψπε το εκλεκτό περιεχόμενό του, συνήθως μια μικρή σοκολάτα, δυο - τρεις καραμέλες, ένα φακελάκι καφέ ή κακά και κάτι μικρά τετραγωνίδια απροσδιόριστου περιεχομένου και γεύσεως, στριμωγμένα όλα μέσα στο κουτάκι με απαραίητη δεξιοτεχνία.

Γράφει η κα. Αθηνά Γκλέκα - Κονιδίσιώτη,

τ. Πρόεδρος της

«ΠΑΛΛΑΚΩΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΗΠΑ ΚΑΙ ΚΑΝΑΔΑ»

σαν. Είναι απίστευτα τα σενάρια που μπορεί να φτιάξει η φαντασία ενός παιδιού κι αν πλάβει κανείς υπ' όψιν του την αβεβαιότητα και τον φόβο εκείνων των χρόνων, είναι εύκολο να μπει στο σκεπτικό του και να νιώσει τον τρόμο του.

Τρέχοντας, με την ψυχή στο στόμα έφτασα στο γεφύρι. Η θέα της σκοτεινιασμένης κοίτης του Ευρώπη με πρέμπηση κάπως. Ακουσα το ποτάμι που κυλούσε ήρεμα γιατί τότε είχε αρκετό νερό και διέκρινα ένα μικρό φως που έκαιγε στο σπιτάκι του Κούμαρη. Το σπιτάκι αυτό κρεμόταν κυριολεκτικά πάνω από το βαθύτερο σημείο του ποταμού, ακουμπισμένο σε μια τεράστια πέτρα ρίζιμη, που το προστάτευε στις κατεβασίες α-

πό την ορμή του νερού. Πολλές φορές όμως δεν γλύτωσε. Το είχαμε ίδει να πήρει σαν την κιβωτό του Νέως, σχεδόν κουκουλωμένο από το νερό στην μεγάλη κατεβασία, τότε που τα νερά είχαν καλύψει όλη την κοίτη του ποταμού μέχρι και τους απέναντι μπαζέδες.

Εκεί σταμάτησα να πάρω αναπνοή, κοιτάζοντας προς τα πίσω να ιδώ αν οι γέροι μ' ακολουθούσαν. Από τα πλάγια ήμουν προστατευμένη από τις σιδεριές του γεφυριού κι αφού δεν είδα τίποτα άρχισα ν' αναπνέω φυσιολογικά. Τα χέρια μου είχαν μουδιάσει από το σφίγμο του κουτιού με τ' αχλάδια, που τα είχαν εκχάσει στο διάστημα αυτό και το παπτό μου ήταν μούσκεμα μπροστά στο στήθος από τα πιτσιλίσματα του σιροπιού. Κοίταξα τ' αχλάδια μέσα στο κουτί, πλακταριστά, άσπρα και παχουλά, στο λιγοστό σιρόπι που είχε απομείνει και σκέφτηκα να φάω ένα, αλλά ο φόβος μου είχε κόψει την όρεξη και δεν μου έκαναν καμμία εντύπωση. Τότε ήταν που πήρα την απόφασην. Πέρασα στα χέρια μου με την κονσέρβα μέσα από τα σίδερα του γεφυριού και την πέταξα με δύναμη στο ποτάμι. Ακουσα το πάφλασμα που έκανε το κουτί πέφτοντας στο νερό, αλλά είχε πια σκοτεινιάσει ποιήση και δεν μπορούσα να παρακολουθήσω το ταξίδι του προς την θάλασσα.

Ελαφρότερη πήλεον ξεκίνησα πάλι για το σπίτι μου, ανοίγοντας τα βίβλα μου, γιατί είχα σκεδόν δύο κιλιόμετρα να διανύσω ακόμη για να φθάσω εκεί. Δεν μ' ένοιαζε όμως, γιατί από το γεφύρι και πέρα όλα μου ήταν γνώριμα. Ήξερα όλα τα χωράφια, όλους τους μπαζέδες, όλα τα σπίτια, που δεν ήταν παρά επίλεκτα, και γνώριζα όλους τους ανθρώπους που κατοικούσαν σ' αυτά. Ήταν ο δικός μου τόπος. Εκεί όλα ημέρεψαν, και το τοπίο, και τα χωράφια και οι επίσεις. Ο φόβος που προξενεί το άγνωστο και κάνει την φαντασία να καπνάζει αχαλίνωτη, είχε πια περάσει.

Δεν είχα προχωρήσει όμως πολύ όταν άκουσα βίβλα στην αρχή της εποχής μου κι έπειτα στην κονσέρβα μέσα από τα σίδερα του δρόμου. Ο φόβος μου ξαναρίθηκε και πήρε την αρχή της εποχής μου από την προηγούμενη πόλη μέσα στην πόλη. Είναι αδύνατον να περιγράψω την ανακούφιση και την καρά που αισθάνθηκαν πάνω μου. Είναι αδύνατη να προστατευθεί το πρόσωπό μου στην αναγνωρίσιμη βαδισμό του πατέρα μου, που, τρελλός από ανησυχία, πήρε το δρόμο προς αναζήτηση μου. Είναι αδύνατον να περιγράψω την ανακούφιση και την καρά που αισθάνθηκαν πάνω μου πρόσωπα, με την ανακούφιση των ζωγραφισμένων προσώπων τους.

Για τ' αχλάδια δεν είπα σε κανέναν τίποτα, ούτε και για τους γέροις που με κυνηγούσαν. Αλλώστε σε τι θα ωφελούσε; Πήρα όμως την απόφαση εκείνη τη βραδιά, ότι αυτή ήταν η τελευταία φορά που δέκτηκα την «βοήθεια των συμμάχων», η οποία δημιούργησε την καρά που έριξε στο πάνελ μου.

Mία Βαμβακίτικη ιστορία

Του Κώστα Μ. Πίτσιου

Kάποτε, πάνε τώρα κοντά 60 χρόνια (1907), στο Δεσπότι της Λακεδαίμονας - Γερμανό Τραγιάνο, Κεφαλληνών - καταγέλθηκε ότι ο Παπατσοχώνης της Βαμβακούς χορεύει όταν είναι χορός έξω στην πλατεία τις γιορτάδες, ότι σούρωνε πάντα στη ζώση του την διμούτουν και ότι πίνει.

Μια μέρα που ο παπάς κατέβηκε στη Σπάρτη για κάποια δουλειά του, πέρασε κι από το Δεσπότι να του υποβάλησε τα σεβάσματά του. Τότες ο δεσπότης βρήκε στην καγκελόπορτα του σχολείου. Που και που έβλεπες κάποιον περαστικό να βαδίζει βιαστικά για το σπίτι του. Ήταν μέσα Νοεμβρίου και νυκτώνει ψηλή ηρήματα στη στέγη του πατέρα μου, αφού το ψηλό βουνό αρπάζει και καταβροχίζει τον ήλιο

Ο Δεσπότης, ο Παπάς και το Κρασί

τον έταξε στη θέση του.

- Το παράδειγμα, έλεγ